Bir gün Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Mekke ile Medine arasında Hum denilen bir suyun başında aramızda hutbe okumak üzere ayağa kalktı ve Allah'a hamdu sena etti. Öğüt verdi ve hatırlatmalarda bulundu.

Yezid b. Hayyân'dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: Ben, Husayn b. Sebrâ ve Amr b. Müslim ile Zeyd b. Erkam -radıyallahu anh-'ın yanına gittik. Yanına oturduğumuz vakit Husayn ona : Gerçekten ey Zeyd sen çok hayırla karşılaştın. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i gördün, hadîsini dinledin, onunla beraber gaza ettin ve arkasında namaz kıldın. Gerçekten ey Zeyd, sen çok hayırla karşılaştın. Bize ey Zeyd! Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- 'den işittiklerini rivayet et! dedi. Zeyd : Ey kardeşim oğlu! Vallahi yaşım geçti; vaktim ilerledi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den belledîklerimin bazısını unuttum. Binâenaleyh size ne rivayet etmişsem kabul edin, neyi rivayet etmemişsem onu bana teklif etmeyin! dedi. Sonra şunu söyledi: Bir gün Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Mekke ile Medine arasında Hum denilen bir suyun başında aramızda hutbe okumak üzere ayağa kalktı ve Allah'a hamdu sena etti. Öğüt verdi ve hatırlatmalarda bulundu. Sonra şöyle buyurdu : «Bundan sonra, dikkat edin ey cemaat! Ben ancak bir insanım. Rabbimin rasulü gelip de ona icabet etmem yakındır. Ben size iki ağır yük bırakıyorum. Bunların birincisi içinde doğru yol ve nur bulunan Allah'ın kitabıdır. Ona sımsıkı sarılın!» Akabinde Allah'ın kitabına teşvik ve rağbet edilmesi için konuştu. Sonra : «Bir de ehl-i beytimi (bırakıyorum) Ehl-i beytim hakkında size Allah'ı hatırlatırım!. Ehl-i beytim hakkında size Allah'ı hatırlatırım!» buyurdu. Husayn ona: Onun ehl-i beyti kimlerdir yâ Zeyd? Kadınları ehl-i beytinden değil midir? diye sordu. Zeyd : Kadınları ehl-i beytindendir. Lâkin onun ehl-i beyti ondan sonra sadakadan mahrum olanlardır, cevâbını verdi. Husayn : Kimdir onlar? diye sordu. Onlar Ali'nin,Akil'in, Cafer'in, Abbâs'ın soyundan gelenlerdir dedi. Husayn: Bunların hepsi sadakadan mahrum mudurlar? dedi. Zeyd: Evet! cevâbını verdi. Başka bir rivayette: Ben size iki ağır yük bırakıyorum: Bunların ilki Allah'ın kitabıdır ve o Allah'ın ipidir. Kim ona ittiba ederse dosdoğru yol üzere olur. Kimde onu terke ederse dalalet üzere olur.

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Yezid b. Hayyân'dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: Ben, Husayn b. Sebrâ ve Amr b. Müslim ile Zeyd b. Erkam -radıyallahu anh-'ın yanına gittik. Yanına oturduğumuz vakit Husayn ona : Gerçekten ey Zeyd sen çok hayırla karşılaştın. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i gördün, hadîsini dinledin, Allah yolunda onunla beraber savaştın ve arkasında namaz kıldın. Gerçekten ey Zeyd, sen çok hayırla karşılaştın. Bize ey Zeyd! Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- 'den işittiklerini sözlü olarak rivayet et! dedi. Zeyd : Ey kardeşim oğlu! Vallahi yaşım

geçti; vaktim ilerledi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den belledi̇klerimin bazısını unuttum. Binâenaleyh size ne rivayet etmişsem kabul edin, neyi rivayet etmemişsem onu bana teklif etmeyin! dedi. Sonra şunu bizlere anlattı: Bir gün Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Mekke ile Medine arasında içinde Hum denilen bir suyun bulunduğu vadide aramızda hutbe okumak üzere ayağa kalktı ve Allah'a hamdu sena etti. Onlara aile ve çocuklarına hizmet etmek için aralıksız meşgul olup gaflete düşdükleri ve kulluğun hakkını eda etmeleri hususunda onlara hatırlatmalarda bulundu. Sonra şöyle buyurdu : «Bundan sonra, dikkat edin ey cemaat! Ben ancak bir insanım. Rabbimin rasulü (ölüm meleği) gelip de ona icabet etmem yakındır. Ben size iki büyük şeyi bırakıyorum. Bunların birincisi içinde doğru yol ve nur bulunan Allah'ın kitabıdır. Onu alın nefislerinizden ona sımsıkı sarılmasını isteyin.!» Akabinde Allah'ın kitabı ile amel etmeye teşvik etti ve onun ipine sarılmaya sevk etti. Sonra : «Bir de ehl-i beytimi (bırakıyorum) Ehl-i beytim hakkında Allah'tan korkmanızı ve onların haklarını ede etme hususunda size Allah'ı hatırlatıyorum!»dedi ve bunu iki kez tekrarladı. Husayn ona: Onun ehl-i beyti kimlerdir yâ Zeyd? Kadınları ehl-i beytinden değil midir? diye sordu. Zeyd : Geçimini sağladığı yanında iskan ettirdiği Kadınları ehl-i beytindendir. Bize onlara ihtiram ve ikram etmemizi emretti. Ancak genel manada ehli beyt zikredildiğinde farz olan zekatı almaktan mahrum olan kimseler ve zürrüyetleridir. Husayn : Kimdir onlar? diye sordu. Onlar Ali'nin,Akil'in, Cafer'in bunlar Ebû Tâlip'in çocuklarıdır ve Abbâs'ın soyundan gelenlerde zekat, adak ve kefaretten pay almaktan men edilmişlerdir. Başka bir rivayette: Ben size iki büyük şeyi bırakıyorum: Bunların ilki Allah'ın kitabıdır ve o Allah'ın anlaşması, rızasına ve rahmetine ulaştıran sebeptir. Nuru dosdoğru yolu gösterir. Emirlerini yerine getirip, yasaklarından kaçınıp ona ittiba eden kimse delaletin aksi olan doğru yoldadır.Kim ona ittiba ederse dosdoğru yol üzere olur. Kimde onu terke ederse dalalet üzere olur. Kim onun emir ve yasaklarından yüz çevirirse delalet üzeredir.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/3084